

הלך פרק אחד עשר סנהדרין קא

עין משפט
נר מצוה

עצמו קצרים. משום ללבו כל דמיון חזירו ודואג על כל מה שעתיד
לבו עליו: **רפס**. ואינו משום ללבו דמיון כל כך **לעו** ועתה קורה
רנון: **וסא לילא שבתות ומים מוכים**. שאין לך עני בישראל שאין
לו מעדנים: **שני ופס**. משנה וסא וזכר וזכר שאינו רגיל ללבו

היט תחלת תולו מעיים לפיך תורה אור
אפילו שבתות וזמן רעים לו: **היג**
סקורא שיר השירים ועוסא אוטו
כמין זמר. שקורא בנגינה אחרת
שאינו נקוד צה ועושה אחרת כמין
שיר **לפי ששמייר השירים הוא ויזקרו**
שיר אסור לעשותו כמין שיר אלא
שקריא: סקורא פסוק צבים
שפסולתו בלא זמן. במסכת על יט

עושה שחוקותיו צדכיי תורה וקורא
פסוקים בקול רם לשחק בהם בני
המסכה **לכל** אם אומרם בזמנו על
המסכה כגון סאח ויס טוב ועל כל
בית ואומר עליו דברי הגדה ופסוקים
מעניט על יום מביח טובה לעולם:
וכרוקא. שק דרך מלחשים לרקק
קודם הלחש ואסור להכיר פסוק
על הלחשה ויש לחשים שדרך לרקק
אחרים ואומר אותן בלשון לעז
ומזכיר להם על בלשון לעז ואיל
רבי דמוכר **לחן חסד** אלא לחש
אמר הרקיקה דבריה שמוכר השם
על הרקיקה ועוד **לא חסד** אלא
בלשון הקודש אבל בלשון לא: **פסילו**
נגע רעפא. אפילו לחש (אחרי
האי) קרא לית ביה שם שמים על
הרקיקה שקורא נגע רעפא כי סתיה
בלחש והוא אל הכהן (ויקרא יג) לשם
רפואה אין לו חלק בעולם הבא:
ואפילו וקרא אל פסא. שאין לו חלק
חולי ולא נגע לחן רחמי לנחשו על
המכה ואין מזכירו לשם רפואה אלא
כסגור הוא להגלל בזכות דברי תורה
שקרא הכי, אסור לנחשו: **ומשפטין**
במטיים. של תורה בשבת ואין בך
משום רפואה דסיכה לחשק לשמים:
ולוחשין על נפשים ועל פקדנים
בשבת. בשביל שלא יזיקו ואין בך

כמות קי:
(מרים לו) צבי
קמו.

(מרים לו):
זכר
(מס כנס)

הגרות
הגריא

[א] נס' אין
בלב. מתק
תיבת אין:
[ב] שם אלא
ממני. מתק
תיבת אלא וזכר
הכא' לא
גרים לה:
[ג] וזקק (מתק)
זקק - וזקק (מתק)
בליק הקיז

[כג] אלס
איתא רי'
ירושע

שטות פו:

גליון
השם

גמי למדנו
רבים. כי אלה
אין דקיי פיי
בנה כי פיי
חוס' ד'ה
ארכנה
ובדשנה
האלכה פדנה
גל:
סוף לג

* צי' [ג] אלא: סוף - סוף - סוף
סוף וזכר מתק
שנת קמו:

ויזכרו ימינו במתן תורה

* אומר אם אומר רבי:
עיי' רבי'ם
אמר רבי'ם רבי'ם
הוא וזכר אלא
מזני זמאק
אמר רבי'ם, זמן ידק

ב/שמות עו

שם

נושא מכתב

ב' עשרים טו

היקור הקב"ה

ל"א ז"ל

ה' ש"ס

קבלת

משום יודה: **כלי על פניו**. שק דרך ליתן כלי מתחת על העין כדי
לקרר פניו. **א"כ כגון ששון** לאדם שחש צעיר מקיפיים עיטו בנכונה:
כלי פניו. כגון מתחת סבין ונכונה: **בדבר עדים**. שק עשין
כשצדקן סוס דבר שואלן במעשה שדים והם מגידים להם ואסור
לעשות בשבת משום מלחא חפך

(יבטיח נח): **אף בשבת אסור**. לשאל
בשדים כדמפרש לקמן משום סכנה:
כי בא דבר יאסא. היה שואל במעשה
שדים וקאס הגד להזיקו ונעשה לו
כס (וכלשו) הארו: **פך ואסור כך**
ממשפט. הי שטי דכחול דרך
למשמש ואח"כ לטוך: **שרי שמן**. יש
מעשה שדים ששואלן על ידי שמן
וקרי להו שרי שמן והייט שרי שטון
ויש שואלן בשפופרת של צילה וקרי
להו שרי צילים: **אלא שפכזין**. לך
נמנשו מלשאל בהן: **לוחשים על שמן**
שכזי. אסור העשין מעשה שדים
דרך לנחשו על שמן שכללי ואין דרך
לנחשו על שמן שביר שאינו מועיל
לפיך אדם יוכל לטוך על ידו משמן
שביר ואין לחוש שחל נעשה בו מעשה
שדים ואין בו סכנה האד: **שך**
שמן בפניו: **למחין**. אכעצבוט
מל"ן: **ויקא דמפס**. רוח של תורה
שד ששמו חמה אינו רואה בפניך
שחוסך: **מפס טופ יש בטולם**.
על עלותו היה אומר שבעם עליו
המקום והכבוד חוליו: **שכל זמן**
שסיימי רואה אפ רבי שאין יינו
מחמין וכו'. כלומר שהיה הללחה
כלל מעשיו: **אמרתי קבל רבי אם**
עולמו. כל שכרו: **רואה רבי בלטר**.
ושכרו משתמר לבעל לך אינו שחם:
מדבישי. מתקלקל ונעשה לגול מחמת
חמימות: **כלום מפרפי**. שאלחה אומר
אינו כובל ענותי: **שנגלל קמס בטולם**
טוס. ולא לעמיד שמאזכרת מתחדשות:
חגיגין יפודין. שמכפרין עליך:

שדעתו קצרה ושוב לב משתה תמיד זה
שדעתו רחבה ואומר ר' יהושע בן לוי כל
ימי עני רעים והאיכ"א שבתות וימים טובים:
כדשמואל *דאמר שמואל שינוי וסת תחלת
דולי מעיים תנו רבנן: **הקורא פסוק של שיר**

השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא
פסוק בבית משתאות בלא זמן מביא רעה
לעולם מפני שהתורה חוגרת שק ועומדת
לפני הקב"ה ואומרת לפניו: רבונו של עולם,
עשאוני בגיך ככבוד שמנגנין בו לצים, אמר
לה בתי בשעה שאוכלין ושותין במה
יחעסקו: אמרה לפניו: רבונו של עולם-אם
בעלי מקרא הן יעסקו בתורה ובנביאים
ובהלכות ואם בעלי משנה הן יעסקו במשנה
בהלכות ובהגדות ואם בעלי תלמוד הן
יעסקו בהלכות פסח בפסח בהלכות עצרת
בעצרת בהלכות חג בתג, העיד רבי שמעון
בן אלעזר משום רבי *שמעון בן הגניא כל
הקורא פסוק בזמנו מביא טובה לעולם
שנאמר *דבר בעתו מה טוב: *הלוחש
על המכה וכו': *אמר ר' יוחנן יברוקק בה
לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה,
איתמר רב אמר אפילו נגע צרעת ר' הגניא
אמר אפילו יזיקא אל משה תנו רבנן **סבין**
וממשמשין בבני מעיים בשבת, ויהושין
לחישת נחשים ועקרבים בשבת, ומעבירין
כלי על גב העין בשבת, אמר רשב"ג במה
דברים אמורים בכלי הניטל אבל בכלי
שאינו ניטל אסור ואין שואלן בדבר שדים
בשבת רבי יוסי אומר אף בחול אסור אמר
רב הונא (אין) הלכה כר' יוסי ואף רבי יוסי

לא אמרה אלא משום סכנה כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא
ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלמיה *תי' סבין וממשמשין בבני מעיים
→ בשבת ובלבד שלא יעשה בדרך שהוא עושה בחול) הו"ל עב"ד רבי חמא ברבי הגניא אמר סד ואחר כך
במשמשין רבי יוחנן אמר *סד וממשמשין בבית ארת תנו רבנן שרי שמן וש"י בצינים מותרין לשאול בהן
[ב] אלא מפני שמכזבין, וחושי' על שמן שבכ"י ואין לחשין על שמן שביד לפיכך סבין משמן שביד ואין סבין
משמן שבכ"י רב יצחק בר שמואל בר מרתא איקלע להווא אושפיא אייתי ליה מישהא במנא, שף, נפקן
ליה צימחי באפיה, נפק לשוק, חויתיה ההיא איתתא אמרה זיקא דחמת קא חוינא הכא עבדא ליה מלתא
ואיתחי אמר ר' אבא לרבה בר מרי כתיב כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה'
רופאך וכי מאחר שלא שם, רפואה למה? אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן מקרא זה מעצמו נדרש שנאמר ויאמר
אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך אם תשמע לא אשים, ואם לא תשמע אשים, אעפ"כ כי אני ה' רופאך אמר
רבה בר בר תנה (שחלה ר' אליעזר) נכנסו תלמידיו לבקרו אמר להן ה' עוה יש בעולם, התחילו הן בוכין
ורבי עקיבא משהק, אמרו לו למה אתה משהק? אמר להן וכי מפני מה אתם בוכים? אמרו לו אפשר ספר
תורה שרוי בצער ולא נככה? אמר להן לך אני משהק כל זמן שאני רואה רבי שאין יינו מחמין ואין פשתנו
לוקה ואין שמנו מבאיש ואין דובשנו מדביש אמרתי שמא חס ושלום קיבל רבי עולמו ועבשיו שאני רואה רבי
בצער אני שמח, אמר לו עקיבא כלום חסרת מן התורה כולה? אמר לו לימדתנו רבינו כי אדם אין צדיק בצר
אשר יעשה טוב ולא יחמא ת"ר (שחלה ר' אליעזר) נכנסו ארבעה וקנים לבקרו ר' מרפון ור' יהושע ור' אלעזר

בן עזריה ור' עקיבא נענה ר' מרפון ואמר טוב אתה לישראל מפיפה של גשמים שמיפה של גשמים בעולם
הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא נענה ר' יהושע ואמר טוב אתה לישראל יותר מגלגל חמה שנגלגל חמה
בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר טוב אתה לישראל יותר מאב
ואם שאב ואם בעולם הזה ורבי בעולם הזה ובעולם הבא נענה רבי עקיבא ואמר חביבין יסודין אמר להם
סמכוני ואשמעה דברי עקיבא-תלמיד-שאמר "חביבין יסודין" אמר לו עקיבא או מנין לך? אמר מקרא אני
דורש בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים [וגו'] ויעש הרע בעיני ה' וכתוב

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

גם

כא א מיי' פ"א מ"א
ע"כ ס' ס' ס' ס'
מ"ג ע"ש ד קו"ט י"ד
מ"י קט"ט ס"ף ה'
כ"ב ב מ"י' ס' קו"ט
ס' ועיין כ"כ':
כ"ג ב מ"י' ס' ס' י'
וסמ' ס' טו"ט ס'
ס"ף ז וטו"ט פ"ח ס'
ס"ח ס"ף מ' ונ"ב
אלנס טו"ד נמ"ל ונ'
ד"ר טו"ו ונ"ס ס' ל'
פ"כ"ב כ"ב ס' ל'
[ל"ג]
אולי ל' ולמ"ה א"ר
כ"ד ה' טו"ט א"ר
ס' ס' ס' ס'
[ו"ב אלנס ס']:
[י"ד]
כ"ה טו"ט י"ד ס'
קט"ט ס"ף מ' ונ"ב
אלנס ס']:
כ"ו ז מ"י' פ"א ס' ס'
כ"ח ס' ס' ס'
ל"א ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס':

[כ"ג]
לוחש על המכה
(וכ"כ ס' ס' ס' ס'
תורה כ'
המכה ל'
[כ"ג ס' ס' ס' ס']

[ע"פ ס' ס' ס' ס'
כ"כ ס' ס' ס' ס'
ל' ד"ה ס' ס' ס' ס'
ק"ה פ"ט]

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק

אמר ל'
יאמר אם טו"ט טו"ט
ק"ל פ' א"ל ק"ל ופ"ט
ב"י ט' ט' ט' ט'
חק"ו כ' מ"ח ט' א"ר
ט"ה מ"ח ט' ט'
א"ש ז"ל כי א"ו
פ' ד"ס א"ק